

XII Nordisk familjeterapi

Köpenhamn 16-17 oktober 1987

Vi var två kollegor från BUP som reste från Östersunds svala sensommar, till ett varmt och soligt Köpenhamn.

Vi sammanstrålade där med två kollegor från Östersund. Hotellet myllrade av deltagare från Danmark, Norge, Finland, Sverige och Island.

Kongressen med temat "Missions and Visions" inleddes morgonen därpå med välkomsttal och fantastisk musik av ett danskt jazzband "Girls in airports", som spelade så upplyftande, målände och vacker musik som ramade in starten av kongressen med ljus och öppen stämning.

Så följde tre dagar med inspirerande föreläsningar... Först ut att föreläsa var Svend Aage Madsen från Danmark som talade om perinatal depression hos blivande och nyblivna fäder och hur viktigt det är att uppmärksamma dem. Män som lider av detta har ofta egna dåliga erfarenheter från sin uppväxt och som tillsammans med kulturella krav kan leda till en internaliserad ambivalens mellan att å ena sidan vara fri och självständig och å andra sidan söka närhet och anknytning vilket när det ställs på sin spets i föräldraskapet kan leda till ett undvikande av relation till barnet och familjen. ***"His ambivalence becomes sharpened in men's mental states during the process of being a parent, and it is a vital issue***

in postnatal depression in men. This ambivalence is often displayed in a man's tendency to withdraw himself from relationships in the hope that he will find relief in distancing himself from close family. It also appears in many men's wanting to quickly getaway from agony, sometimes by alcohol abuse, irrational actions, etc. Finally, this also appears in some men's tendencies to act out in angry outbursts, violence, or different abuse."

Förluster, brister och konsekvenser som hänger ihop med detta tror jag att vi var många som kunde relatera till och känna igen, både från våra egna liv, som från människor vi har mött i våra olika arbeten och vikten av att ha med en djupare förståelse för dessa processer i ett relationellt arbete.

Relation blev som ett slags eget tema för mig under kongressen som surrade på inom mig med olika minnen, stämningar och betydelser beroende på vilken föreläsare jag lyssnade på.

Ett annat återkommande tema var hur politik, pappersbyråkrati och stora offentliga organisationer påverkar och ibland försvårar ett systemiskt arbete med människor. Trots tyngden i ämnet var det upplyftande att få andras professionella och akademiska perspektiv, andra ord och förståelse för hur krockarna kan uppstå och hur andra förhåller sig till det, vilket gav mig i alla fall, lite luft under vingarna. Vi blir kanske härdade och vindbitna men inte uppgivna, vilket belystes av Sången till modet

Familjeterapikongress

19 augusti 2022

av Mikael Wiehe som Hans Christian Mikaelsson från Norge spelade. Han föreläste under rubriken “Living with uncertainty”. Jag blev berörd både personligen utifrån egna erfarenheter och utifrån patienter och deras familjers erfarenheter av att leva med osäkerhet, ovisshet och förluster. Hur vi också som mänsklighet globalt delar den osäkerhet som klimatångest, pandemi och krig i Europa skapar. I tider av oro, mörker och pessimism är det lätt att vackla också på ett personligt plan. Han talade om hur vi i våra uppdrag ofta står i att finna vägar att fortsätta att stå ut, att hitta nästa steg, i samtal som ofta äger rum i ovissa och osäkra kontexter. Hans Christian knöt elegant ihop sitt tema på både individuell och global nivå med att säga: *“Relational and contextual perspectives are the guiding lights for practitioners They form our missions and visions.”*

De orden tydliggör också för mig att det inte presenteras några nyheter men att familjeterapin är rik på erfarenheter att ta med sig och bygga vidare på med nya erfarenheter. Jag tar verkligen till mig orden om att vi med hjälp av kreativitet och konstnärliga uttryck i konst, musik och litteratur kan skapa möjlighet och hitta värden och kraft som direkt tilltalar oss om hur det är att vara människa och medmänniska.

Det gav mig en stor kraft att lyssna till alla föreläsare, att få olika praktiska uppslag och idéer, att samtala med andra och på plats erfara att vi är ganska många runtom i Norden som nu vill arbeta systemiskt och relationellt.

av Gabriella Henriksson
Familjeterapiföreningen Mitt-Sverige